

Antiquae Lectionis Tomus ...

In Qvo XVI. Antiqua Monumenta Ad Historiam Mediae Aetatis Illustrandam,
Nunquam Edita

Canisius, Heinrich

Ingolstadii, 1601

De fuga & cæde hostium, ac reditu triumphantium. Ode Dicolos
Distrophos. Prior versus Heroicus, alter secunda constat Penthemimere
Elegiaca.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64144](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64144)

De fuga & cæde hostium, ac reditu triumphantium,

ODE DICOLOS DISTROPHOS. PRI.
or versus Heroicus. Alter secunda constat Penthemimere Elegiaca.

Diffugere graues spolijs hostes, vbi naues
Applicuere suæ.
Quos peregrina cohors insectando benè concors
Attinet absq̃ mora.
Oppositis animis coeunt, decernitur armis
Margine littoreo,
Ludibrio mortis seuit congressio fortis
Barbarie misera.
Quæ certans malè rapta tenere, perit laniata
Vulnifico chalybe.
Teutonibus propriè scissæ turma patuere;
Ense viam faciunt.
Atq̃ cruces animo perrumpunt turbine primo
Vt segetes acies,
Sternuntur latè turma passim superata,
Nec spolijs memores
Ad naues rapuere fugam; sed non potuere
Terga negare viris
Belligeris actis cursuq̃ nihil remoratis
Quin feriant refugas.
In siliere rates dilapsos exanimantes
Fluctibus aut gladijs.
Tingit Mars undas, tellure mariq̃ triumphans,
Gens mala cæsa ruit.
Cæderates redolent, quas mille cadauera complent,
Transstra rubent sanie:
Sentinam plenè sensere cruore carinæ:
Corpora trunca natant.

Purpureo comptus mutat sua carula Pontus
 Clara trophaea gerens:
 Hostilis propè cuncta manus ruit vndiq̃ victa,
 Fugerat extima pars,
 Solo barcarum nitens cursu vacuarum
 Spernit opum cumulos,
 Omneq̃ prædaram dimittit onus variarum
 In ratibus positum,
 Quod Latiae terra mox victores retulere
 Cuiq̃ suum patriæ:
 Vis peregrinorum dispar patet alterutrorum
 Exul vterq̃ fuit,
 Hunc mare fert Australe, solum dedit hunc Boreale,
 Viribus ambo valent;
 Messeto pugnae, hic in terra magis audax
 Post elementa meat;
 Robur eis impar multum planè, nisi fallar,
 Seu leue seu solidum.
 Hos licet Omnipotens palam prostrauerit hostes,
 Qui sacra diruerant
 Belligeratoresq̃ suos dignè meliores
 Iusserit his fieri.
 Tunc reparatores (vt erat casu sub eo res)
 Urbis & Ecclesie,
 Postq̃ creatores (vt habet se clara modo res)
 Orbe suæ patriæ
 Pluribus almarum regionibus Ecclesiarum
 Quas honor altus habet.

CAPITVLVM.

Vltices Aquila renouant decus vrbis herile,
 Quæ nituere procul

K 3

Ciuiibus

Ciuibus ereptam prædam pandendo receptam
 Latitia celebri
 Pontificem comitata ruit plebs conglomerata
 Obuia principibus:
 Clerus præterea recinit cum laude trophæa
 Suscipiens proceres
 Debellandorum saluatores populorum
 Atq; patres patriæ.
 Quos acies plenè circumuisuntur amœnæ,
 Nullus abest numero,
 Dum cuneis totis propè deciderit ferus hostis,
 Nemo sub his periit
 Militia ducibus non armatus neq; nudus,
 Nemo pedes vel eques,
 Oblectat ciues laudum victoria diues,
 Quæ dabat incolumes
 Victores cum re capta sine clade redire
 Auspice sorte ducum.
 Quapropter letus numerat cum Præsule cætus
 Præmia summa viris.
 Iura tenenda senatus eis tribuit dominatus
 Omnibus in spoliis.
 Id sibi dum laudat sententia publica mandat,
 Ut piè suscipiant,
 Qui contra responsa dederunt religiosa
 Digna probis ducibus:
 Non terrenarum propter lucra diuitiarum,
 Sed neq; pro spoliis.
 Sponte domos liquisse suas peregrina perisse:
 Res hominesq; suos
 Non dubie voluisse via faciliè tribuisse
 Deciduas ob opes;

HENRICI
 S. J. J.
 tom. 9. m.
 S. 14
 24

Cum patria tellure per amplo pradia rure
 Plurima possideant.
 Sed quibus esset honos sibi perquisisse patronos,
 Quos & adhuc cupiant.
 Heredesq; suarum poscant diuitiarum
 Perpetuò fieri.
 Præsul ut hæc audit promissis promptior addit
 Munus honorificum.
 Libera tumbarum datur optio grata sacrarum
 Præter Apostolicas.
 Tandem secreto Præsul iubet ore faceto,
 Quem cupiant referant.
 Hi super insigni passim virtute QVIRINI
 Sæpius audierant.
 Gravior hic turba quia nec celebratior vrbe
 Romulea fuerit,
 Nec sanandorum maior medicus miserorum
 Mira frequens ageret,
 Iudicibus sæcli qui sunt duo lumina cali
 Contiguus merito,
 Et præstans maiore potentatu vel honore
 Martyribus reliquis,
 In releuandorum virtute pia miserorum
 Fortis vtraq; manu.
 Sive piis dexter, seu duris corde sinister
 Debuert fieri.
 Ergo sacrum petière quid, & notum tenuere
 Corpus herile viri.
 Cæperat Antistes vultus demittere tristes
 Obstupuitq; nimis,
 Dum calis dignum pauida sapit aure QVIRINVM,
 Verba modesta dedit.

Non

Non potuisse pati ciues tam tristia tanti
 Damna patrocini.
 Illi perstabant eadem simul ingeminabant,
 Assiduis precibus.
 Praesul ait rursus, Nobis sit inutile prorsus
 Si dabo qua petitis.
 Ciuibus inuitis qua non impunè feretis
 In patriam reduces,
 Consilijs parere meis si vultis in hac re
 Quod petitis faciam.
 Quae liceat nobis ad praesens tradere vobis
 Plurima suscipite
 Pignora sanctorum quos continet vrbs aliorum;
 Sicq; redite domum.
 Et mihi legatos huc inde remittite cautos
 Qui sacra donaferant.
 Interea conabor & hoc solers operabor
 Vnde satisfaciam.
 Tunc vestris precibus per pignoramartyris huius
 Si DEVS annuerit.
 Parent primates dictis, consulta probantes,
 Accelerant reditum.
 Munere sanctarum felices diuitiarum
 Pro quibus exierant.
 Nam margaritas deportauere petitas
 Egregias pretio
 Quae loca fundorum post instituire suorum,
 In sacra iura DEI.
 Norica fert horum prouincia trina locorum
 Qua prius ediderat
 Nomine primorum procerum sub Apostolicorum
 Laude QVIRINE tuae.

Et facium cleri ihermis statuere foueri,
 Peruigili studio.
 Hippolytumq; choris illustrare canoris
 Quos modo clerus agit;
 Non ita fundatos, sed in hoc quondam renouatos,
 Ut veteres memorant.
 Hulsia virginea me fugerat aula choreæ,
 Rhenicolis propior,
 Qua bibitur scypho viuis signis anaglypho,
 Vnde medela patet;
 Rebus ibi noto pro plumigenis data voto
 Sospes ut abstineat
 In laudem Domini surgens virtute QVIRINI
 Cuius erat patera.
 Argento commissa fides ut fert ibi prisca
 Indigenaq; loci.
 Verum nobiliore nitens Burgundia flore,
 Eximijq; locis,
 Et prius hos experta duces fert carmina certa
 Principibus propriis.
 Qui semet feliciter & sua cuncta potenter
 Attribuere DEO
 Cumq; parant sanctis habitacula terrea gratis
 Præbitione pia,
 Sede poli gaudere per hos ipsi meruerunt
 Lumine perpetuo.

Hulsia,

De reditu Procerum in patriam ab vrbe Roma, & eue-
 ctione B. QVIRINI per maritima. Et de his qui si-
 gillum Apostolici temerantes corpus martyris inspi-
 cere voluerunt, diuino igne peremptis.

L ODE